

punktet 1. januar fremover ingen vurderingsmæssig betydning. Da der for de færdiggjorte nybygninger i denne periode ikke var nogen vurdering pr. 1. oktober at sammenligne med, valgtes det også at lade disse ejendomme følge de regler, der er gældende for nybygninger, der er færdiggjort i perioden 1. oktober 2002 til 30. september 2003. Derved sikredes også, at ændringen af vurderingsterminen ikke kunne få skærpende virkning.

Ejendomme med nybygninger, der er færdiggjort i perioden 2. januar til 30. september 2002 skal ikke betale ejendomsværdiskat i 2002 og 2003. Det svarer til princippet i den hidtidige periodisering suppleret med den nye vurderingstermin.

Med hensyn til provenuvirkningen, så er der dels tale om et engangsprovenutab i 2003 vedrørende de ejendomme, der som nævnt i spørgsmålet er opført i perioden mellem 1. januar 2002 og frem til 1. oktober 2002, dels et årligt provenutab vedrørende ejendomme der opføres i 4. kvartal.

Med stor usikkerhed er tallene skønnet til henholdsvis 30 og 10 mill. kr.

Disse specifikke provenuvirkninger fremgik beklageligvis ikke af bemærkningerne til de stillede ændringsforslag til lovforslag L 292 af 15. maj 2002. Ved budgetteringen af ejendomsværdiskatteprovenuet på finansloven for 2003 er der naturligvis taget hensyn til konsekvenserne af den ændrede vurderingstermin.

Lovændringen har ikke medført ændringer af ejendomsværdiskatteprovenuet for 2002.

Spm. nr. S 1675

Til ministeren for ligestilling (29/1.03) af:

Morten Homann (SF):

»Hvad er årsagen til, at ministeren endnu ikke har udmøntet ligestillingslovens § 3, stk. 2, og hvilke tiltag påtænker ministeren særligt med henblik på dispensationer til forskningsinstitutioners forsøg på at skabe større køns-mæssig ligestilling?«

Svar (7/2 03)

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Efter ligestillingslovens § 3, stk. 1, kan ressortministeren tillade foranstaltninger til fremme af ligestilling, der har til formål at forebygge eller opveje forskelsbehandling på grund af køn.

Ministeren for Videnskab, Teknologi og Udvikling kan derfor allerede nu gennemføre forsøg på at skabe ligestilling inden for forskningsinstitutionerne. Ministeriet har oplyst, at dette er sket i to tilfælde:

Statens Sundhedsvidenskabelige Forskningsråd har fået tilladelse til at besætte et forskningsprofessorat med en person af det underrepræsenterede køn inden for rammerne af lov om ligebehandling af mænd og kvinder. Det betyder, at ved bedømmelsen af ansøgninger vil ansøgninger fra kvinder blive foretrukket, når der ud fra en konkret vurdering af ansøgningerne er tale om lige kvalifikationer.

Statens Humanistiske Forskningsråd har fået tilladelse til at opslå forskningsprofessorater, der under visse omstændigheder kan besættes med kvinder. Det forudsættes, at der foretages en konkret vurdering af alle ansøgninger, således at det sikres, at der ses bort fra kvindelige ansøgere, hvis der er mandlige ansøgere, som er bedre kvalificerede efter en konkret vurdering af alle kriterier. Det forudsættes, at der inden for det pågældende fag er en markant underrepræsentation af kvinder.

Efter § 3, stk. 2, kan ministeren for ligestilling fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der kan iværksættes foranstaltninger til fremme af ligestilling uden tilladelse efter stk. 1. Jeg har ligesom min forgænger som ligestillingsminister valgt at se tiden an, inden denne bemyndigelse udnyttes. Jeg er imidlertid i færd med at undersøge praksis på området nærmere, og på den baggrund vil jeg tage stilling til, hvordan bestemmelsen skal udmøntes. Dette skal naturligvis ses i sammenhæng med en vurdering af behovet for øvrige initiativer.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at kvinder i politik og ledelse forventes at blive et af hovedindsatsområderne for arbejdet i ligestillingsafdelingen i det kommende år. Bestræbelserne på at sikre en mere ligelig repræsentation mellem kvinder og mænd på forskellige områder vil indgå i dette arbejde.